

δημιουργία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

ΤΕΥΧΟΣ 1 ΣΕΠΤ. - ΝΟΕΜ. 2009

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Παιδεία-Εκπαίδευση

$$\frac{2z^3 + 1}{3z^2}$$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{y^2}{x^2}}}$$

$$\frac{|A - B|}{|A + B|}$$

$$12N$$

$$-N^N \sqrt{2N\pi}$$

$$\frac{b^2 - 4ac}{2a}$$

$$\sqrt[2]{5A}$$

$$(y_1 + y_2)^2$$

$$\left[\frac{D}{LF} \right]^2$$

Πρόλογος

Με χαρά καλωσορίζουμε, ύστερα από αρκετά χρόνια, την έκδοση του περιοδικού του σχολείου μας.

Στόχος μας είναι να φιλοξενήσει τους προβληματισμούς, τις σκέψεις, τα σχόλια και τα σχέδια των μαθητών μας. Ελπίζουμε, όμως, ότι θα μπορούσε να σηματοδοτήσει και την αρχή διαλόγου ανάμεσα σε μαθητές ή ανάμεσα σε μαθητές και καθηγητές.

Θα μπορούσε, ακόμη, να εκφράσει ελπίδες, αγωνίες, προσδοκίες, να αναδείξει ταλέντα, να καλλιεργήσει τη διαλληλακτικότητα αλλήλα και τη χιουμοριστική διάθεση όλων μας.

Σας καλούμε, από αυτή τη θέση, όλους σε μια αγαστή συνεργασία... για μια ξεχωριστή επικοινωνία...

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ”** , Ελ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη • τηλ. 210 9915449

Υπεύθυνη Σύνταξης: Βασιλική Μπιλάλη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα: Μαθητές και Μαθήτριες του σχολείου

«Διό Ἄχραντε θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωιφόρῳ Βασιλεῖ
καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηκεῶς περιφρουρῆσαι
καὶ σῶσαι ἀπὸ πάσις προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεο-
λαίαν σου· τὴν γάρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα»

Το σχολείο

σήμερα . . .

Το σχολείο αποτελεί ένα θεμελιώδη θεσμό της κοινωνίας μας, το ίδιο σημαντικό με την οικογένεια, τη δικαιοσύνη. Ο ρόλος του είναι πολύ σημαντικός, αφού μέσω αυτού οι μαθητές διαπαιδαγωγούνται και γίνονται ελεύθερα όντα.

Στη σύγχρονη εποχή, όμως, παρατηρείται απομάκρυνση του ατόμου από το χώρο του σχολείου, και έτσι εντείνονται ολοένα και περισσότερο κοινωνικά προβλήματα, όπως ο αναλφαριθμητισμός. Για την κατάληξη αυτή το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης φέρει η ίδια η κοινωνία, που έχει μετατραπεί σε ένα χώρο γεμάτο προκαταλήψεις και στερεότυπα. Τα παιδιά που δε διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς πόρους αποκλείονται από τη μόρφωση, αφού από τη μία μεριά περνούν τις ώρες τους δουλεύοντας και από την άλλη φοβούνται την ψυχολογική βία που θα υποστούν από τους συμμαθητές τους, αν πάνε στο σχολείο. Επίσης, την ίδια κατάληξη έχουν και τα παιδιά που ζουν σε απομονωμένες και παραμεθόριες περιοχές, αφού τα σχολεία που υπάρχουν είναι μακριά από τα σπίτια τους και η κοινωνία φαίνεται να αδιαφορεί τελείως γι' αυτά.

Ακόμη όμως και τα παιδιά που μπορούν και φοιτούν σε σχολεία εκφράζουν την απογοήτευσή τους για αυτά. Εκείνη απορρέει από την ύλη των μαθημάτων, που πρέπει να ολοκληρωθεί, η οποία είναι πολύ μεγάλη και πολλές φορές

απαιτητική για το πνευματικό και γνωστικό επίπεδο των μαθητών. Επίσης, ο μεγάλος όγκος των διαγωνισμάτων που οι μαθητές καλούνται να γράψουν είναι ένα ακόμα δύσκολο έργο. Εξαιτίας αυτών φτάνουν στο σημείο να αντιμετωπίζουν το σχολείο ως ένα εξεταστικό κέντρο και όχι ως ένα χώρο στον οποίο μορφώνονται.

Εκτός από τα παραπάνω, ένα άλλο πρόβλημα στο χώρο της εκπαίδευσης είναι η έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ του μαθητή και του καθηγητή. Οι μαθητές έχουν την ανάγκη να νιώθουν πως απέναντί τους έχουν έναν καθηγητή που προσπαθεί να τους μορφώσει και παράλληλα έναν άνθρωπο που μπορούν να συζητήσουν μαζί του τα προβλήμα-

τά τους. Η αποστολή του καθηγητή δεν περιορίζεται στη μετάδοση των γνώσεων του στους καλούς μαθητές, αλλά ο καθηγητής οφείλει να είναι εκεί για τον μαθητή εκείνον, που δεν τον νοιάζεται κανείς. Ο καθηγητής είναι το άτομο που με το έργο του και τη διδασκαλία του μπορεί να φέρει τους μαθητές κοντά στην αλήθεια, την έρευνα και τη γνώση. Η έλλειψη διαλόγου που χαρακτηρίζει τις σχέσεις μαθητή –καθηγητή καθιστά αδύνατη την επικοινωνία και αγεφύρωτο το χάσμα μεταξύ τους.

Πανελλαδικές εξετάσεις:

Μέσο για την επίτευξη ενός στόχου ή για τη συναισθηματική κατάρρευση των μαθητών;

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος το ξεκίνημα της νέας χρονιάς βρίσκει τους μαθητές της τρίτης Λυκείου να μετρούν αντίστροφα έως την έναρξη των Πανελλαδικών εξετάσεων. Τα παιδιά, λοιπόν, δεκαεπτά – δεκαοχτώ χρονών καλούνται να πάρουν αποφάσεις που θα καθορίσουν την επαγγελματική σταδιοδρομία τους και συνεπώς ολόκληρο το μέλλον τους. Και το ερώτημα που γεννιέται σ' όλους μας είναι κατά πόσο είναι σωστό και αξιόπιστο μια τέτοια γραπτή εξέταση να επηρεάζει σε τόσο μεγάλο βαθμό την πορεία ενός ανθρώπου;

Οι Πανελλήνιες εξετάσεις αποτελούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη της εκπαίδευσης και της παιδείας, αφού μετατρέπουν το χώρο του σχολείου σε εξεταστικό κέντρο και διαστρεβλώνουν το ρόλο της εκπαίδευσης. Σκοπός του σχολείου είναι η μόρφωση των μαθητών αλλά και η ψυχική και πνευματική τους καλλιέργεια. Οι καθηγητές αγωνίζονται να με-

ταλαμπαδεύσουν στους μαθητές τις αξίες της ζωής με τις οποίες πρέπει να πορευτούν με σκοπό να προοδεύσουν. Προβάλλονται αξίες, όπως η εντιμότητα, η εργατικότητα, η υπομονή, η επιμονή, με τις οποίες το άτομο θα καταφέρει να απολυτρωθεί και να υψωθεί. Στόχοι της εκπαίδευσης λοιπόν, είναι η συγκρότηση ολοκληρωμένων ανθρώπων με πολύπλευρες προσωπικότητες.

Από την άλλη μεριά, οι Πανελλαδικές εξετάσεις δεν ευνοούν την αλληλεγγύη και τη συνεργασία μεταξύ των μαθητών. Αντιθέτως, ενισχύουν τις ανταγωνιστικές και χρησιμοθηρικές σχέσεις, κάτι που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του πλήθους των μαθητών και του περιορισμένου αριθμού των εισακτέων στα ανώτερα και ανώτατα ιδρύματα. Λόγω αυτού καλλιεργείται ο φόβος και η αγωνία σε κάθε μαθητή, ότι δηλαδή ίσως κάποιος άλλος και όχι αυτός θα πραγματοποιήσει το όνειρό του. Το αβέβαιο αποτέλεσμα πλημμυρίζει γονείς και παιδιά με άγχος, και τους οδηγεί να ακολουθήσουν το ρεύμα της εποχής που απαιτεί την παρακολούθηση και εξωσχολικών μαθημάτων, κάτι που συντελεί στην ανάπτυξη της παραπαιδείας. Το άτομο λοιπόν νιώθει πίεση, εξάντληση,

απογοήτευση. Δεν είναι άδικο, λοιπόν, οι μαθητές σε τέτοια ηλικία να φτάνουν στα όρια ψυχολογικής κατάρρευσης, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις μιας εξέτασης, επειδή είναι αναγκαία και ικανή να καθορίζει το μέλλον τους;

Όμως, αναμφισβήτητα οι εξετάσεις αυτές είναι ένας τρόπος για να ξεχωρίσουν οι μαθητές και τις θέσεις κάθε πανεπιστημίου να καλύψουν οι καλύτεροι από αυτούς. Αλλά, δυστυχώς, το σύστημα αυτό δεν αφήνει περιθώρια λάθους στους μαθητές, αφού το τελικό αποτέλεσμα κρίνεται από τη στιγμή της εξέτασης. Παρά τις δυσκολίες όμως, δεν παύει να αποτελεί το μοναδικό μέσο για την πραγματοποίηση των στόχων των μαθητών και το πρώτο βήμα για την αρχή μιας καινούργιας ζωής. Δίνει τις ίδιες ευκαιρίες σε όλους να προοδεύσουν μέσω της μόρφωσης, καταργώντας έτσι στερεότυπα και προκαταλήψεις.

Συμπεραίνοντας, θεωρώ ότι για την ανάπτυξη ενός πιο αξιοκρατικού συστήματος χρειάζεται μια άλλη μορφή εξετάσεων, που δε θα καθορίζει σε τόσο μεγάλο βαθμό το μέλλον των τελειοφοίτων.

Πολυμενοπούλου Κατερίνα
Γ'2 Λυκείου

Το σχολείο μπορεί να γίνει καλύτερο

Η ύπαρξη μιας ουσιαστικής και αποτελεσματικής παιδείας ήταν πάντα το ζητούμενο στην πορεία του ανθρώπινου γένους. Το στόχο του αυτό το σχολείο μπορεί να τον πετύχει κατ' αρχάς με τον επαναπροσδιορισμό της σχέσης του καθηγητή με τους μαθητές. Ο αυταρχικός και απόμακρος δάσκαλος, η αυθεντία, η αντίληψη ότι η ψυχία και η τάξη είναι αυτοσκοπός πρέπει να αποτελέσουν παρελθόν. Απαραίτητη θεωρείται η εισαγωγή του κωμικού στοιχείου και η απομυθοποίηση δύσκολων εννοιών, που βοηθούν στην εκπαιδευτική διαδικασία. Τέλος, χρειάζεται ο δάσκαλος να είναι σε θέση να «κατεβαίνει» από την έδρα, να γίνεται ένα με τους μαθητές, να κατανοεί τις σκέψεις και τις ανησυχίες τους, τους προβληματισμούς και τη συμπεριφορά τους.

Απαραίτητο, ωστόσο, για την αλλαγή του σχολείου είναι και η αλλαγή της στάσης των μαθητών. Πρέπει να αναγνωρίσουν τη σημασία του σχολείου και τα ευεργετικά στοιχεία που έχει να τους προσφέρει για την υπόλοιπη ζωή τους. Από το μέρος των μαθητών λοιπόν, χρειάζεται συμμετοχή στην εκπαιδευτική διαδικασία, θέληση για γνώση, διαρκής προσπάθεια για μόρφωση, πνευματική καλλιέργεια και συγκρότηση. Τέλος, οι νέοι οφείλουν να αναπτύξουν την αφαιρετική τους λειτουργία μέσω της δημιουργικής αμφισβήτησης, της αυτοπεποίθησης και της αυτογνωσίας.

Στη βελτίωση του σχολείου καταλυτικό παράγοντα μπορεί να διαδραματίσει και η κοινωνία με την αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος. Σκοπός της εκπαιδευτικής διαδικασίας θα πρέπει να είναι η σύνδεση γνωστικών χώρων και η υπέρβαση της αποσπασματικής και τυποποιημένης γνώσης. Μέσω της έρευνας, των πειραμάτων και της γνώσης θα δίνει στο άτομο τη δυνατότητα να διαμορφώσει την πολύπλευρη προσωπικότητά του και να γίνει αρωγός του δικού του πολιτισμού.

Στη σύγχρονη εποχή είναι καθοριστικός ο ρόλος της παιδείας στην πνευματική και ηθική συγκρότηση των πολιτών. Μέσω αυτής, λοιπόν, και της αναβάθμισης του σχολείου είναι δυνατό να διαμορφωθούν υπεύθυνοι πολίτες που θα εξασφαλίζουν αρμονία στις κοινωνικές σχέσεις.

πλησιάζοντας τα 18...

Δεν είναι λίγοι οι μαθητές που αποφασίζουν σήμερα να σταματήσουν τις σπουδές τους τελειώνοντας την δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με σκοπό είτε να ακολουθήσουν το παιδικό τους όνειρο (π.χ. να γίνουν ηθοποιοί) ή ιδιαίτερα στο εξωτερικό, να παντρευτούν και να κάνουν οικογένεια.

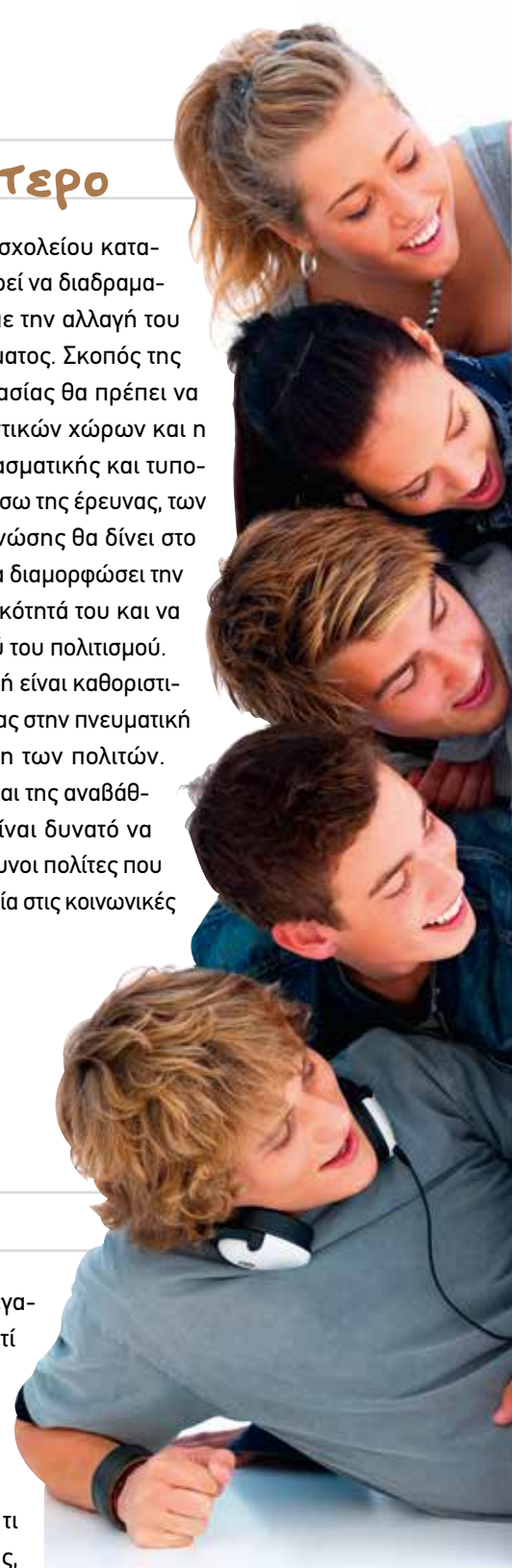
Όπως είναι φυσικό, τα μαθήματα του σχολείου δεν αρέσουν σε όλους το ίδιο. Σύμφωνα με έρευνες τα κορίτσια τείνουν να έχουν μεγαλύτερη κλίση στα θεωρητικά μαθήματα, ενώ στα αγόρια συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Παρ' όλα αυτά, όπως υποστηρίζουν οι ερευνητές, οι έφηβοι δεν πρέπει να παρατούν τα μαθήματα που τους δυσκολεύουν. Μακροπρόθεσμα, θα αποδειχθεί ότι τελικά αδιαφορώντας για κάποιο μάθημα θα υπάρξει έλλειψη στην αποδοτικότητα κάποιου στο χώρο της εργασίας του. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό τα κορίτσια να λαμβάνουν την ίδια μόρφωση με τα αγόρια. Γιατί μπορεί τώρα να φαντάζονται τη ζωή τους ως μπτέρες ή νοικοκυρές, αλλά πρέπει να λάβουν υπ' όψιν και το εάν θα επιθυμούν το ίδιο μετά από 20 χρόνια ή εάν θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να το κάνουν.

Ακόμα, σημαντικός παράγοντας για τη λήψη της απόφασης

«τι θα κάνω όταν μεγαλώσω» είναι και το τί μου ταιριάζει. Γιατί μπορεί πολλοί να επιλέγουν την σχολή στην οποία θα φοιτήσουν με βάση τι θέλουν οι γονείς τους, τι μονάδες έχουν ή εάν θα βρουν δουλειά αργότερα. Ωστόσο, οι άνθρωποι που κάνουν μια δουλειά που δεν τους αρέσει, τείνουν να παθαίνουν υπερκόπωση ή ψυχολογικά προβλήματα σε μικρή ηλικία και να αφήνουν τις υποχρεώσεις τους ατελείωτες.

Καθώς λοιπόν, οι μαθητές πλησιάζουν τα 18, πρέπει να λάβουν μια απόφαση που θα είναι καθοριστική για την υπόλοιπη ζωή τους. Γι' αυτό, πρέπει να σκεφτούν προσεκτικά πριν αποφασίσουν τι θέλουν να κάνουν, όταν μεγαλώσουν.

Θωμαή Λογγάκη
Α2 Λυκείου

Συνέντευξη από μια καθηγήτρια του σχολείου μας...

κ. Βογιατζή...

- **Πόσα χρόνια εργάζεστε στο σχολείο;**

Εργάζομαι 16 χρόνια

- **Είστε ευχαριστημένη από τις εγκαταστάσεις του σχολείου;**

Ναι, είναι μια χαρά. Ειδικά με το νέο κτίριο υπάρχει περισσότερος χώρος για διάφορες δραστηριότητες.

- **Ποιες αλλαγές έχουν γίνει στην εκπαίδευση όσα χρόνια βρίσκεστε στο σχολείο ως εκπαιδευτικός;**

Όσα χρόνια βρίσκομαι στο σχολείο έχουν γίνει αλλαγές στο σύστημα των πανελληνίων από δέσμες σε κατευθύνσεις, το 1999 καθώς και στα βιβλία του γυμνασίου.

- **Παρατηρείτε μεγαλύτερη απόδοση των μαθητών όσο περνάνε τα χρόνια; Ναι ή όχι και τί πιστεύετε ότι τους επηρεάζει;**

Δυστυχώς, η απόδοση των μαθητών όσο περνάνε τα χρόνια μειώνεται συνεχώς. Οι παράγοντες που συμβάλλουν σε αυτό το φαινόμενο είναι κυρίως τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και η τηλεόραση που αφαιρούν από τα παιδιά την κριτική σκέψη και τη φαντασία. Ωστόσο, στις μικρές τάξεις λείπει τελείως η κρίση καθώς βομβαρδίζονται συνέχεια από νέες γνώσεις και αντικείμενα μάθησης.

- **Ποια πλεονεκτήματα θεωρείτε ότι θα υπάρξουν από την αλλαγή του συστή-**

ματος; Συμφωνείτε; Γιατί;

Είμαι υπέρ αυτής της αλλαγής. Γιατί, πιστεύω ότι έτσι το Λύκειο θα αποφορτιστεί από τις πανελλήνιες κι έτσι ο μαθητής θα αποκτήσει πιο γενικές γνώσεις, οι οποίες τώρα χάνονται με τις κατευθύνσεις στην Β' και Γ' Λυκείου.

- **Θα θέλατε να προσθέσετε κάτι σχετικά**

με την εκπαίδευση;

Ναι. Θα ήθελα να γίνεται λιγότερο μάθημα αλλά πιο εποικοδομητικό κι έτσι τα παιδιά να περνάνε πιο πολλές ώρες με ψυχαγωγία και παράλληλα μάθηση.

- **Θα θέλατε να είστε εκπαιδευτικός σε κάποια άλλη χώρα; Γιατί;**

Ναι, θα ήθελα να είμαι εκπαιδευ-

τικός στη Σκανδιναβία, γιατί εκεί το σύστημα είναι πάρα πολύ καλό και τα παιδιά δεν έχουν τόσες εργασίες για το σπίτι.

- **Θεωρείτε ότι τα παρόντα σχολικά βιβλία παρέχουν τις απαραίτητες γνώσεις και συμβάλλουν στην καλλιέργεια των μαθητών;**

Σίγουρα τα παρόντα σχολικά βιβλία είναι καλύτερα από τα παλιά, αλλά δεν είναι ολοκληρωμένα κι έτσι δεν βοηθούν τους μαθητές αρκετά.

- **Τέλος, μπορείτε να μας μιλήσετε για τα δικά σας σχολικά χρόνια σε σχέση με την εκπαίδευση και το εκπαιδευτικό σύστημα;**

Θυμάμαι, ότι στα δικά μου σχολικά χρόνια δεν ήμασταν τόσο πιεσμένοι, αν και γράφαμε εξετάσεις και στη Β' και στη Γ' Λυκείου. Ωστόσο, δεν υπήρχε τόσο ανταγωνισμός μεταξύ των μαθητών και αγωνία για την εισαγωγή τους στο πανεπιστήμιο. Επίσης, το σχολείο παρέιχε πιο γενικές γνώσεις. Όσον αφορά το σύστημα χωριζόταν σε πρακτικό και κλασικό. Δίναμε

δύο χρονιές εξετάσεις στη Β' και στη Γ' Λυκείου με 4 μαθήματα και ο βαθμός έπαιζε βασικό ρόλο στην εισαγωγή μας στο πανεπιστήμιο.

Μαρία Παπαναγιώτου
Μιχαήλ Τσαμπαρλής
Α'2 Λυκείου

Οι Τρεις Ιεράρχες για την παιδεία

Γράφοντας λίγες σκέψεις για το σπουδαίο θέμα της παιδείας στην εποχή μας μου έρχονται στο μυαλό οι Μεγάλοι δάσκαλοι της Εκκλησίας, οι Τρεις Ιεράρχες, ο Μ. Βασίλειος, ο Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος, ο Αγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος.

Παραμένουν επίκαιροι στη μεταμοντέρνα εποχή μας κι αυτό γιατί η σχέση τους με τα γράμματα και τη μόρφωση δεν ήταν τεχνοκρατική και χρησιμοθηρική. Ήταν σχέση ζωής και αίσθημα ελευθερίας. Οι ίδιοι ήταν επιστήμονες, κατείχαν όχι μόνο την εκκλησιαστική παιδεία, αλλά και την κοσμική και ήξεραν ν' αξιοποιούν κάθε γνώση, όπως η μέλισσα που αντλεί τη γύρη από τα άνθη. Είχαν χαρά για τη μάθηση, δίψα και ζήλο για την εμπάθυνση και μεταλαμπάδευσή της στους ανθρώπους της εποχής τους. Πραγματικοί δάσκαλοι, διότι είχαν μαθητεύσει με επιμονή και υπομονή. Συνδύαζαν τη μόρφωση με την πνευματική καλλιέργεια και τον αγώνα για την αγάπη του Θεού. Εφάρμοζαν τη γνώση δημιουργώντας υποδομές κατ' εξοχήν ανθρωπιστικές (όπως το φιλανθρωπικό έργο), αλλά και διαφώτιζαν τους ανθρώπους για θέματα της ζωής, της πίστης της κοινωνίας, χωρίς να φοβούνται αυτοκράτορες πολιτικούς, εξουσίες, τη θέση τους, την ίδια τους τη ζωή. Υπήρξαν ποιητές ήθους και εξακολουθούν να προτείνουν αυτό το ελληνορθόδοξο ήθος στο σήμερα.

Η κατάσταση της σημερινής παιδείας όμως, δεν αποδίδεται απλά με τη λέξη κρίσιμη, αλλά δυστυχώς διαγράφεται πολύ χειρότερη και ίσως αδιέξοδη.

Πιο συγκεκριμένα, το εκπαιδευτικό μας σύστημα προσπαθώντας να προσαρμοστεί στις απαιτήσεις του καιρού μας δεν βοηθά τα παιδιά ν' αγαπήσουν τη γνώση, το σχολείο, τη μάθηση, τον

άνθρωπο.

Νομίζω ότι όλοι μας, μαθητές και δάσκαλοι, έχουμε μια συφή γέυση, μια εικόνα θλιβερή γι' αυτά που περιγράφουμε. Οι παραδόσεις των μαθημάτων βιαστικές, γιατί πρέπει να καλυφθεί η ύλη, ανιαρές για τους μαθητές, προκαλούν την προσήλωση του βλέμματος στο ρολόι, αν και παλεύουν να διατηρήσουν το κύρος του σχολείου. Οι μαθητές –θύματα ή αυτόχειρες; Αν δεν απολαμβάνουν τη χαλαρότητα του σχολικού περιβάλλοντος ή δεν διοργανώνουν αποχές ή καταλήψεις επιδίδονται στην αδίστακτη βαθμοθηρία, αφού πλέον στο σχολείο δεν πάει κανείς για να γίνει άνθρωπος ή να μορφωθεί, αλλά για να πάρει ένα χαρτί. Η παιδεία για τους περισσότερους μαθητές περιορίζεται στα αστείακια με τους καθηγητές, την πενταήμερη και τις πανελλήνιες εξετάσεις. Το όραμα κάθε μαθητή είναι η επιτυχία σε μια σχολή, ας μην είναι η πρώτη επιλογή. Κατόπιν, η άνετη φοιτητική ζωή, το εξασφαλισμένο προσοδοφόρο επάγγελμα, η απόλαυση της ζωής μέσα απ' την ψευδαίσθηση του καταναλωτισμού.

Κατά τα άλλα, εντοπίζουμε τα προ-

βλήματα στα πολλά μαθήματα, τις διαρκείς εξετάσεις. Έχουμε ξεχάσει ότι η ποιότητα δεν είναι συνάρτηση της ποσότητας και η μείωση της ύλης δεν αρκεί προκειμένου η γνώση να γίνει χαρά. Το πρόβλημα έγκειται στην ουσία της Παιδείας, η οποία δεν διαμορφώνεται από το πλήθος των σελίδων και του αριθμού των μαθημάτων που εξετάζονται πανελλήνια. Η παιδεία μας έχει πλάτος, χρειάζεται όμως να αποκτήσει και βάθος.

Αυτή ακριβώς είναι η πρόταση παιδείας που προβάλλουν οι Τρεις Ιεράρχες, οι οποίοι ήταν πανεπιστημιακοί

αλλά και αληθινοί άνθρωποι. Να προσφέρει τη γνώση απόφια και πολύπλευρη, να μην αρκείται μόνο στη δική της προσφορά, να επιτρέπει στους μαθητές να κρίνουν, να τη συζητούν, να την αφομοιώνουν. Να μην παραμορφώνει ανθρώπους, αλλά να διαμορφώνει προσωπικότητες ικανές να αντιμετωπίσουν με επιτυχία το αύριο και να το κάνουν καλύτερο. Κυρίως, όμως, να δημιουργήσει σχολεία που θα είναι συνάμα ζεστή φωλιά για όσους φοιτούν σ' αυτά, αλλά και στους καθηγητές την αγάπη γι' αυτό που κάνουν.

Όμως, όλα αυτά τα μεγάλα και υψηλά, τα ωραία και επιθυμητά δεν μπορούν να γίνουν μέσα απ' τα πρότυπα της τηλεόρασης, αλλά μέσα από εκείνες τις μορφές που μιλούν με τη ζωή τους για αγάπη, αγιότητα, προσφορά, παραίτηση από τον εγωκεντρισμό, φιλαδελφία, φιλανθρωπία. Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς ουσιαστική παιδεία, γλώσσα, ανθρώπινες σχέσεις. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς την παιδεία των Αγίων μας, ιδίως των Τριών Ιεραρχών.

Αδελφή Ισιδώρα
Θεολόγος

Λίγες σκέψεις με αφορμή την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου

Ο εορτασμός των εθνικών επετείων αποβλέπει στη διατήρηση της ιστορικής και εθνικής μνήμης. Μέσα από τη μνήμη πραγματώνουμε την εθνική μας συνείδηση και ευθύνη.

Η 28η Οκτωβρίου είναι η ιστορική εκείνη ημέρα του 1940 κατά την οποία ο ελληνικός λαός απάντησε το μεγαλειώδες «ΟΧΙ» στην ιταλική αυτοκρατορία του Μουσολίνι και λίγο αργότερα στην απίτητη και τρομερή Γερμανία του Χίτλερ. Είναι η μέρα κατά την οποία η Ελλάδα επανέλαβε το «μολών λαβέ» των Σπαρτιατών. Με την πίστη ότι το δίκαιο ήταν με το μέρος τους, όλοι οι Έλληνες ανέλαβαν ιερό και άνισο αγώνα.

Επί ένα εξάμηνο η Ελλάδα μαχόταν εναντίον των Ιταλών στα Ηπειρωτικά βουνά. Οι νίκες διαδέχονταν η μία την άλλη προς κατάπληξη όλου του κόσμου, που παρακολουθούσε με θαυμασμό τον αγώνα ενός μικρού έθνους εναντίον μιας αυτοκρατορίας. Ο ελληνικός στρατός με ηρωισμό και αυτοθυσία όχι μόνο έφραξε το δρόμο στο βάρβαρο επιδρομέα αλλά

και τον απώθησε μέσα στο αλβανικό έδαφος. Έτσι, η μικρή Ελλάδα χάρισε την πρώτη νίκη στο στρατόπεδο των συμμάχων, διαλύοντας το μύθο ότι οι ορδές του άξονα ήταν απίτητες. Σε μια εποχή που τα έθνη της Ευρώπης υπέκυπταν το ένα μετά το άλλο στη βία των Γερμανών, η Ελλάδα κατάφερε να θερμάνει την ελπίδα και να τονώσει την πίστη στην τελική νίκη των ελεύθερων εθνών.

Ωστόσο, ο επίλογος της υπέροχης αυτής επιτυχίας δεν υπήρξε εξίσου ευτυχής όσο και το προίμιο. Μετά την επέμβαση των θωρακισμένων δυνάμεων του Χίτλερ ο ελληνικός στρατός, αφού έγραψε μια δεύτερη εποποιΐα μέσα στα μακεδονικά οχυρά αναδιπλώθηκε και υπέκυψε. Έτσι, ο λαός μας πέρασε στο πυκνό σκοτάδι της κατοχής. Πείνασε, μάτωσε, σταυρώθηκε, αλλά δεν γονάτισε, δεν αισθάνθηκε ποτέ οριστικά νικημένος. Τότε, γράφτηκε το έπος της εθνικής αντίστασης στα βουνά και στις πόλεις της Ελλάδας, ένα έπος ισάξιο με την κατά μέτωπο απόκρουση του

επιδρομέα. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι η 28η Οκτωβρίου δεν υπήρξε μόνο μία μέρα. Η κάθε μέρα των Ελλήνων της κατοχής ήταν μια 28η Οκτωβρίου. Το ΟΧΙ έπρεπε να επαναλαμβάνεται με μύριους τρόπους από τα χείλη και τις πράξεις των Ελλήνων.

Υποχρέωσή μας, είναι να τιμήσουμε αυτούς τους αγωνιστές για την προσφορά και τη θυσία τους, όχι μόνο μνημονεύοντας πρόσωπα και γεγονότα, αλλά δοκιμάζοντας την προσωπική μας αντοχή και ευθύνη. Μόνο έτσι θα παύσει η 28η Οκτωβρίου να είναι ένα τυπικά επαναλαμβανόμενο γεγονός και θα γίνεται κάθε φορά η αφετηρία που θα καθορίζει τη γραμμή της ιστορικής μας πορείας ως έθνους. Ένας συνεχής αγώνας κατά της όποιας προσπάθειας υποδούλωσης του τόπου μας και της ψυχής μας. Ένας αγώνας για τη διασφάλιση της εθνικής, της πολιτιστικής, της υπαρξιακής μας ταυτότητας.

*Θεοδοσίου Μαρία
Φιλολόγος-Ιστορικός*

Συναντώντας μια προσωπικότητα του παρελθόντος . . .

Από τη στιγμή που έμαθα φέτος στην Ιστορία για τον Ελευθέριο Βενιζέλο θέλησα να τον γνωρίσω από κοντά και να συνομιλήσω μαζί του. Θα ήταν πραγματικά εντυπωσιακή εμπειρία να βρεθώ στην ταραγμένη εποχή που έζησε και υπηρέτησε πολιτικά την Ελλάδα.

Ξεκινώντας το ταξίδι μου στο χρόνο, γυρνώ έναν αιώνα περίπου πίσω και βρίσκω το Βενιζέλο στο γραφείο του στην Αθήνα το 1919, έτοιμο να απαντήσει στις ερωτήσεις μου. Η επιβλητική του παρουσία και το σοβαρό του ύφος με κάνουν αρκετά διστακτική, γρήγορα όμως καταφέρνω να τον πλησιάσω. Τον χαιρετώ και του αναφέρω τον λόγο της επισκέψεώς μου, ενώ παράλληλα αισθάνομαι κάπως αμήχανα που διαφέρω

ως προς την ένδυση της εποχής. Εκείνος προσπαθεί να με κάνει να νιώσω άνετα και με ρωτά τι θα ήθελα να τον ρωτήσω αρχικά. Έτσι εγώ ηρεμώ, κάθομαι στην καρέκλα την οποία μου προσφέρει, και ξεκινώ τις ερωτήσεις:

- *Από όσο γνωρίζω γεννηθήκατε στις 23 Αυγούστου του 1864 στις Μουρινές Χανίων. Η οικογένειά σας ήταν εύπορη κι εσείς σπουδάσατε Νομική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δεν ασκήσατε όμως το επάγγελμα για να ασχοληθείτε με την πολιτική. Θα θέλατε να μοιραστείτε μαζί μου κάποιες αναμνήσεις σας από εκείνη την περίοδο;*

Βλέπω ότι είσαι αρκετά ενημερω-

μένη για την προσωπική μου ζωή. Τα χρόνια τα οποία πέρασα στην Κρήτη, καθώς και αυτά των σπουδών μου, ήταν εξαιρετικά. Αγαπούσα τα γράμματα και το σχολείο. Γι' αυτό πιστεύω ότι η ολοκληρωμένη μόρφωση και η ρητορική ικανότητα είναι πολύ μεγάλα προσόντα. Πώς αλλιώς θα ασχολιόμουν με τη νομική;

- *Μάλιστα, καταλαβαίνω. Θα ήθελα τώρα να σας πάω λίγα χρόνια πίσω, στα πρώτα σας βήματα ως πολιτικού. Ο κόσμος πιστεύει ότι η παρουσία σας ως Υπουργού Δικαιοσύνης της Κρητικής Πολιτείας έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα. Εσείς τι άποψη έχετε; Είχατε φανταστεί ποτέ την ανάμειξή σας με αυτό το ζήτημα;*

Η αλήθεια είναι πως όχι. Δεν είχα φανταστεί ότι από την νομική θα στρεφόμουν στην πολιτική. Αλλά, επειδή η Κρήτη είναι η ιδιαίτερη πατρίδα μου και καταλάβαινα τον πόθο των συμπατριωτών μου να απελευθερωθούν και να αυτονομηθούν, θέλησα να συμμετάσχω ενεργά. Πάντως, δεν περίμενα τέτοια επιτυχία στον πολιτικό τομέα. Εξάλλου, στο κρητικό ζήτημα δεν ήμουν μόνος, αλλά είχα και ομοϊδεάτες, τους Κωνσταντίνο Φούμη και Κωνσταντίνο Μάνο.

- *Ωραία. Και απρόσμενα, εκεί που είχατε διακριθεί στην πολιτική ζωή της Κρήτης, βρίσκεστε στη θέση του Πρωθυπουργού της Ελλάδας και μάλιστα σε περίοδο δύσκολη για τη χώρα λόγω των Βαλκανικών Πολέμων. Είχατε μπροστά σας την αναθεώρηση κάποιων πραγμάτων, την αναδιοργάνωση του στρατεύματος σε περίπτωση άμεσης ένοπλης σύγκρουσης και την εκτέλεση της «Μεγάλης Ιδέας», την προσάρτηση δηλαδή εδαφών στο ελληνικό κράτος. Πώς καταφέρατε να τα συνδυάσετε όλα αυτά και να έχετε εν τέλει επιτυχία;*

Ένα σημαντικό στοιχείο ήταν η οργάνωση. Από τη στιγμή που πήρα τα νηπία στα χέρια μου, θέλησα να υπάρχει πειθαρχία και σοβαρότητα από μέρους όλων των μελών της κυβέρνησης. Κύ-

ριο μέλημά μου ήταν πράγματι η αναδιοργάνωση του στρατού καθώς και η υπογραφή συμμαχίας με τις υπόλοιπες βαλκανικές χώρες, γιατί πίστευα ότι η πολεμική σύγκρουση δεν ήταν μακριά, γεγονός για το οποίο επαληθεύτηκα. Βέβαια, οι συνεχείς νίκες ήταν και κατά ένα μέρος θέμα συγκυριών. Εάν ο ελληνικός στρατός δεν είχε βιαστεί, τώρα η Θεσσαλονίκη θα ανήκε στη Βουλγαρία. Επίσης, εάν δεν είχαμε συμμαχήσει με τη Σερβία, δεν θα είχαμε τόσες αλληπάλληλες νίκες κατά τον Β' Βαλκανικό Πόλεμο, ούτε θα είχαμε προσαρτήσει τόσα εδάφη με τη συνθήκη του Βουκουρεστίου.

- *Ναι, αυτό πράγματι ισχύει. Θα ήθελα τώρα θα μιλήσουμε για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Από την κήρυξή του ισχυριστήκατε ακράδαντα ότι η Ελλάδα έπρεπε να συμμαχήσει με τις δυνάμεις της Αντάντ. Το γεγονός, όμως, αυτό σας έφερε πολλές φορές αντιμέτωπο με τον Βασιλιά Κωνσταντίνο, ο οποίος ήταν υπέρ της ουδετερότητας της Ελλάδας και ο λαός δικάστηκε. Τελικά, με τη συμμετοχή της χώρας στον πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ, πιστέψατε ότι θα μπορούσαμε να πάρουμε τόσα εδάφη;*

Αρχικά, θα ήθελα να επισημάνω ότι η ουδετερότητα δεν επιφέρει συνήθως

θετικά αποτελέσματα ως προς τα εδαφικά κέρδη μιας χώρας. Γι' αυτό και εγώ ήμουν από την αρχή πεπεισμένος ότι, αν η Ελλάδα τασσόταν στο πλευρό της Αντάντ, σίγουρα δε θα έβγαине καμμένη από τον πόλεμο. Η Αντάντ θα της είχε υποχρέωση, κάτι που φρόντισα να τονίσω περισσότερο με την αποστολή υπομνήματός μου στη συνθήκη του Παρισιού.

- *Η πολιτική σας σε αυτό το σημείο ήταν πραγματικά αξιοθαύμαστη. Τώρα θα ήθελα να σας υποβάλω την τελευταία μου ερώτηση. Είπατε ότι μικρός δεν φανταζόσασταν ότι θα γίνετε πολιτικός. Παρ' όλα αυτά με την πρώτη σας κιάλας ανάμειξη, σημειώσατε επιτυχίες και σήμερα αποκαλείστε «εθνικός ηγέτης». Όλο το έργο σας μέχρι σήμερα θα το χαρακτηρίζατε ως όραμα ζωής;*

Αυτή είναι μια πάρα πολύ καλή ερώτηση. Από τη στιγμή που στράφηκα στην πολιτική, θέλησα να είμαι δίκαιος και σωστός πολιτικός. Θέλησα να κάνω για την Κρήτη και όλη την Ελλάδα ό,τι ήταν δυνατόν καλύτερο. Η χώρα μου πρέπει να γίνει άξια σεβασμού και ιδιαίτερης ζωτικότητας ανάμεσα στις γειτονικές και μη χώρες.

Εγώ προσωπικά δεν μοχθώ για να έχω κάποιο όφελος. Η αμοιβή μου θα

ήταν να δω την Ελλάδα να αγγίζει την παλιά της δόξα. Εάν τώρα όλα αυτά μοιάζουν με όραμα, τότε ναι, ήμουν και είμαι οραματιστής.

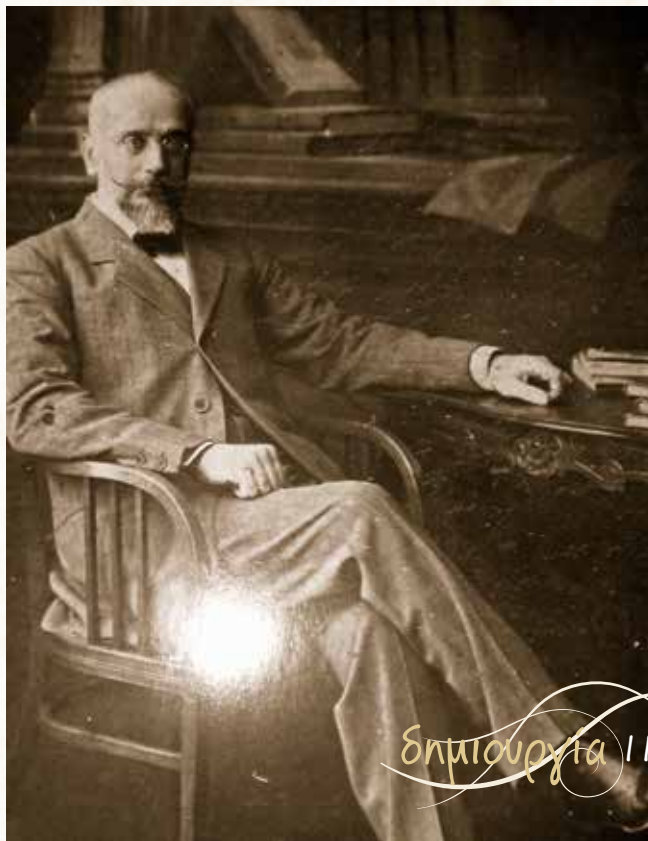
- *Σε αυτό το σημείο τελειώνουν οι ερωτήσεις μου. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που μου κάνατε την τιμή να με δεχτείτε στο γραφείο σας και να μου μιλήσετε τόσο ανοικτά για την ζωή σας.*

Παρακαλώ. Χαίρομαι ιδιαίτερα που θεωρούμαι στην εποχή σου προσωπικότητα, η οποία έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ιστορία της Ελλάδας.

- *Και πάλι σας ευχαριστώ. Γεια σας και καλή συνέχεια στο πολιτικό σας έργο.*

Έτσι, φεύγοντας από το γραφείο του, το ταξίδι μου στο χρόνο έληξε και εγώ επέστρεψα στην δική μου εποχή, έχοντας συγκεντρώσει όλες τις πληροφορίες που αναζητούσα. Πραγματικά, η εμπειρία ήταν απίστευτη. Γνωρίζοντας την πολύπλευρη προσωπικότητα του Βενιζέλου από κοντά, συμπέρανα ότι δίκαια θεωρείται από τους πιο σημαντικούς πολιτικούς στην περίοδο της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας.

Μαρία –Χριστίνα Παπαλέξη
Α2 Λυκείου

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Μια περιήγηση στην παλιά Αθήνα

Η ομάδα μας, με ξεναγό μια παλιά μαθήτριά του σχολείου μας, την Ειρήνη Μαντζούρη, συναντήθηκε έξω από τον σταθμό του μετρό, στο Μοναστηράκι, απ' όπου και άρχισε η ξεναγήση. Από εκείνο το σημείο είχαμε μια άποψη της πρόσοψης και του προπύλου της Βιβλιοθήκης του Αδριανού, καθώς και τμήματος του υστερορωμαϊκού τείχους. Καθώς προχωρήσαμε μέσα στο εσωτερικό της βιβλιοθήκης, βρήκαμε τα ερείπια μιας τρίκογχης εκκλησίας χτισμένης πάνω από την δεξαμενή νερού που προμήθευε τη βιβλιοθήκη. Κοντά στα «Σκαλιά», τοποθεσία στο πρόπυλο του κτίσματος, σώζεται μια τοιχογραφία από τη βυζαντινή εκκλησία των Αγ. Ασωμάτων. Αφού απομακρυνθήκαμε από το χώρο της Βιβλιοθήκης, λίγα μέτρα πιο πάνω προσέξαμε το μικρό εκκλησάκι

του Αγ. Ελισσαίου, στο οποίο έμφελλε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης και λειτουργούσε ο παπα-Νικόλας Πλανάς.

Έπειτα από λίγη ώρα μπήκαμε στην Αρχαία Αγορά και διασχίσαμε την οδό Παναθηναίων. Στην οδό συναντήσαμε τις τρεις μεγάλες στοές, τη Μεσαία Στοά, τη Στοά του Απάλου, δώρο του Απάλου Β', Βασιλιά της Περγάμου, και την Ποικίλη Στοά. Στην κορυφή του Αγοραίου Κολωνού δεσπόζει ο ναός του Ηφαίστου και της Αθηνάς Εργάνης. Περίφημος ήταν ο γλυπτός διάκοσμος του ναού με τους άθλους του Ηρακλή και στα νότια του Θησέα.

Στα νότια, βρίσκεται και ο ναός των Αγ. Αποστόλων, κτίσμα του 11ου αιώνα, ο οποίος έπειτα από καταστροφές αποκαταστάθηκε το 1957.

Βγαίνοντας ξανά στην ρωμαϊκή Αγο-

ρά συναντήσαμε τον κομψό οκταγωνικό Πύργο των Ανέμων, που ήταν ένα είδος μετεωρολογικού σταθμού.

Στρίψαμε σ' ένα στενό αριστερά και βρεθήκαμε στο Φατίχ Τζαμί, κτισμένο το 1458 προς τιμή του κατακτητή της Κωνσταντινούπολης Μωάμεθ Β'.

Τέλος του προορισμού μας ήταν η θύρα του Μεντρεσέ, ό,τι δηλαδή είχε απομείνει από το μουσουλμανικό ιεροδιδασκαλείο του μεχμέτ Φαχρή, που χτίστηκε το 1721 σύμφωνα με την επιγραφή που βρίσκεται πάνω από την είσοδο. Εκεί τελείωσε και η περιήγησή μας και αναλογιστήκαμε όλοι πως κάθε Αθηναίος πολίτης οφείλει να επισκεφθεί την Παλαιά πόλη και να γνωρίσει την ιστορία της.

*Γιώργος Μαυρομάτης
Α1 Λυκείου*

ΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ « Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ »

Δράκου Ελένη, Αναστασοπούλου Δανάη, Γερμανοπούλου Δέσποινα, Καρκανιά Δήμητρα, Πολίτη Μαρία, Κέλλυ Νικολούτσου, Γλυκού Ιωάννα, Στατεράς Δημήτρης, Πάπαρης Νίκος, Ασιφής Νίκος, Περράκη Τιτίκα, Γιοβάνη Κωνσταντίνα, Κουρή Νίκη, Μαρούλης Ανδρέας, Τσαπάρας Κωνσταντίνος, Μπέζας Γιώργος, Βλάχος Νίκος, Ζαβερδινού Λένα, Γαϊτανάρου Άννα, Ζαρουλέα Θεοδώρα, Πασσαδάκης Γιώργος, Σμυρλής Γιώργος, Χαραλαμπίδης Παναγιώτης, Λυμπεροπούλου Χαρά

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ:
ΧΑΤΖΗΓΟΥΛΑ ΡΟΥΛΑ—ΚΟΥΡΤΖΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ.

Προβληματισμοί

Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

- ✓ Ηλιακή ενέργεια
- ✓ Αιολική ενέργεια
- ✓ Γεωθερμική ενέργεια
- ✓ Βιομάζα
- ✓ Υδροηλεκτρική ενέργεια

Τι είναι ενέργεια;

Εν + έργο

δηλ. έργο μέσα σε κατά

Η ενέργεια έχει έργο μέσα της, κι εμείς, τη χρησιμοποιούμε για να πάρουμε αυτό το έργο.

Η ενέργεια δεν είναι ορατή, δεν είναι απτή, δεν έχει μάζα ούτε καταλαμβάνει χώρο, αλλά την αντιλαμβανόμαστε μικρά, υαρά, από το έργο που παράγεται. Γιατί κάθε υαρά που παράγουμε έργο, λαμβάνουμε ενέργεια.

Τις περισσότερες υαράς όμω, δε γίνεται άμεσα αντιληπτή όπω, π.χ. η ενέργεια που εντείνεται στην αντίτι-ξη των οργανισμών ή στην κίνηση της ηλιακής ενέργειας, εντείνεται ο κύκλος του υαρά. Άρα....

...ενέργεια υπάρχει παντού!

- ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ;
- ΣΕ ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ;
- ΠΟΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΧΟΥΜΕ;
- ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΒΛΑΠΤΟΥΝ ΕΛΑΧΙΣΤΑ Ή ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ;
- ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ;
- ΕΧΟΥΜΕ ΜΕΡΙΔΙΟ ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ;

Η περιβαλλοντική ομάδα προβληματίσθηκε από τα παραπάνω ερωτήματα και γι' αυτό τον λόγο δούλεψε όλη τη σχολική χρονιά(2008-2009), απαντώντας σ' αυτά κατέληξε..

«καθαρές» και φιλικές προς το περιβάλλον.

Την αναλυτική δουλειά των παιδιών θα την βρείτε στην ιστοσελίδα του σχολείου.

Η χρήση των ανανεώσιμων ή εναλλακτικών πηγών ενέργειας είναι ακόμη πολύ περιορισμένη σε παγκόσμια κλίμακα, εξυπηρετεί όμως το στόχο της προστασίας του περιβάλλοντος, γιατί είναι

Η ομάδα επισκέφθηκε την Λίμνη Πλαστήρα, το περιβαλλοντικό κέντρο Νεοχωρίου, το φράγμα του Ταυρωπού στην Καρδίτσα και το περιβαλλοντικό χωριό Ανάβρα Θεσσαλίας.

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΜΑΣ ΕΚΠΕΜΠΕΙ SOS ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ !!!!!

Η ομάδα μας έφτιαξε ερωτηματολόγιο που μοιράσθηκε στους μαθητές, στους καθηγητές και στο προσωπικό του σχολείου. Συγκέντρωσε τις απαντήσεις και κατέληξε σε συμπεράσματα, ενδεικτικά σε ερωτήσεις, όπως:

- Πόσο καλά γνωρίζετε το ενεργειακό μας πρόβλημα;

- Ποια μορφή ενέργειας θα προτιμούσατε για την χώρα μας;

Και σε άλλες αντίστοιχες ερωτήσεις, το συμπέρασμα ήταν ότι η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των ερωτηθέντων ήταν από μέτρια έως καλή.

Επίσης, αναρτήθηκε σε ταμπλό όλη η δραστηριότητα της ομάδας με σκοπό την ενημέρωση και την αφύπνιση όλων μας σχετικά με το περιβάλλον.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΑ

ΕΛΠΙΔΑ

Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας έχει υποστεί πολλές «πληγές» από μολύνσεις και πυρκαγιές. Τα όμορφα δάση καταστρέφονται και η γη που μας έχει φερθεί τόσο καλά μολύνεται, η γη, η οποία μας έχει «αφήσει» να την καλλιεργούμε και μας δίνει τα προϊόντα της και εμείς ως αντάλλαγμα την καταστρέφουμε.

Βέβαια, όλοι μας μπορούμε να βοη-

θήσουμε κάνοντας μία ΟΧΙ τόσο σύνθετη κίνηση απλά με το να αγοράσουμε ένα δέντρο και να το φυτέψουμε σε γη, όπου πέρασε αυτή η πύρινη λαίλαπα, ώστε να μην έχουμε τις φρικτές συνέπειες των πλημμυρών. Επίσης, καθένας από εμάς, πιστεύω, ότι μπορεί να κάνει κάτι για το περιβάλλον, από το να μην ρίξει το μικρό σκουπίδι κάτω, αλλά να το βάλει στην ανακύκλωση έως το να καταθέσει χρήματα σε ειδικούς τραπεζικούς λογαριασμούς, που έχουν όλες οι τράπεζες. Εμείς είμαστε, οι Έλληνες, που μάλλον δεν έχουμε καταλάβει τη σοβαρότητα της καταστάσεως ή δεν θέλουμε να την καταλάβουμε. Μάλιστα, μία αμερικάνικη ιστο-

σελίδα γράφει σε μετάφραση: «Φωτιές έχουν κάψει σχεδόν όλες τις περιοχές της Ελλάδας, καταστρέφουν τα δάση και τα βουνά και απειλούν με μεγάλη οικολογική καταστροφή. Παρακαλώ βοηθήστε μας, η γη αξίζει.»

Αν εμείς δεν στηρίξουμε την πατρίδα μας, από ποιον περιμένουμε να το κάνει;

Η πατρίδα μας πενθεί! Η πατρίδα μας περνά μια εθνική τραγωδία, ας αντισταθούμε όλοι μαζί!

*Τσαμπαρλής Μιχάλης
Α'2 Λυκείου*

ΑΝΑΒΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Τι είναι αναβολικά;

Υπάρχει μια γενικότερη σύγχυση στους ανθρώπους εκτός αθλητισμού αναφορικά με το τι είναι το «ντοπάρισμα». Με τον όρο «ντοπάρισμα» εννοούμε μια πληθώρα χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται για την αύξηση των αθλητικών επιδόσεων. Υπό αυτό το πρίσμα αναβολικό θεωρείται μεταξύ άλλων η κοκαΐνη, η καφεΐνη, η νικοτίνη, η ασπιρίνη και η λίστα δεν έχει τέλος. Στο μεγαλύτερο μέρος των περιπτώσεων το ντοπάρισμα συνίσταται στη χρήση ανδρογόνων αναβολικών στεροειδών, π.χ. τεστοστερόνης. Όλα τα αναβολικά μιμούνται σε διαφορετικούς βαθμούς απόδοσης την τεστοστερόνη, αυτή κάνει τους άντρες να έχουν τρίχες στο πρόσωπο, βαθιά φωνή, εντονότερη ακμή, μεγαλύτερη μυϊκή μάζα, λιγότερο λιπώδη ιστό. Ακριβώς ό,τι χρειάζονται τα αθλήματα δύναμης.

Ποια είναι τα κυριότερα προβλήματα που προκαλεί η χρήση των αναβολικών;

- Ακμή στο πρόσωπο και το σώμα
- Αδυνάτισμα των μυών με κίνδυνο ρήξης τους
- Κιτρίνισμα (ίκτερος)
- Τρεμούλιασμα
- Πρήξιμο των αστραγάλων και των ποδιών
- Μείωση στο αίμα της καλής χοληστερόλης HDL
- Υψηλή πίεση
- Ανωμαλίες στη λειτουργία της καρδιάς, των νεφρών και του ήπατος με κίνδυνο πρόκλησης ασθενειών των οργάνων αυτών
- Κίνδυνος δηλητηρίασης, διότι προϊόντα που πωλούνται ανεξέλεγκτα, στη μαύρη αγορά, μπορούν να περιέχουν άλλες ουσίες που να είναι τοξικές.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η χορήγηση αναβολικών ουσιών εμπεριέχει πολλούς κινδύνους. Δεν είναι τυχαία που η χρήση τους έχει απαγορευτεί.

Γιατί όμως οι αθλητές να «ντοπάρονται»;

Η απάντηση είναι απλή: απίστευτες επιδόσεις και πολύ χρήμα. Σε αυτά τα δύο στοιχεία φαίνεται ότι στηρίζεται

ολόκληρο το οικοδόμημα του πρωταθλητισμού. Το σχήμα είναι απλό: τα χρήματα τροφοδοτούν τις επιδόσεις. Έτσι, όταν ο αθλητής σταματήσει να φέρνει στην ομάδα του τα επιθυμητά αποτελέσματα, τα χάνει όλα. Θα κάνει τα πάντα για να μην «καταρρεύσει», θα θέσει σε κίνδυνο ακόμα και την υγεία του για να διατηρήσει την φήμη του αλλά και για να αποκτήσει περισσότερα και περισσότερα...

Δεν είναι όμως όλοι οι αθλητές έτσι, ας μην τα ισοπεδώνουμε όλα. Υπάρχουν κάποιοι που λένε όχι στις απαγορευμένες ουσίες και προσπαθούν να φέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα δείχνοντας μεγάλα αποθέματα ψυχικής και σωματικής δύναμης. Αυτοί οι άνθρωποι είναι άξιοι θαυμασμού και αξίζουν την υποστήριξη όλων όσων ανήκουν ή ασχολούνται με το χώρο αυτό του αθλητισμού.

Είναι φανερό λοιπόν ότι η λύση στο πρόβλημα του doping δεν είναι τα antidoping controls ούτε η τιμωρία των αθλητών. Τα antidoping controls άλλωστε εύκολα υπερπηδώνται. Για υγιή αθλητισμό απαιτείται παιδεία και ήθος. Οι αθλητές εξυψώνουν τον άνθρωπο, είναι πολίτες της γης και δεν πρέπει να εξυπηρετούν πολιτικά συμφέροντα.

Εύη Καψαμπέλη
Γ2 Γυμνασίου

Ποδόσφαιρο και Παγκοσμιοποίηση

Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης δεν αφορά μόνο την οικονομία, αλλά επηρεάζει κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής, όπως ο αθλητισμός και ειδικότερα το ποδόσφαιρο, το οποίο είναι ιδιαίτερα δημοφιλές. Η Ελλάδα δεν έμεινε πίσω από αυτές τις εξελίξεις και η μεγάλη εισροή ξένων παικτών αποτελεί ήδη ένα ουσιαστικό πρόβλημα του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Βέβαια, όλες οι ποδοσφαιρικά ανεπτυγμένες χώρες λειτουργούν με αυτόν τον τρόπο, με μία διαφορά: τα ξένα σωματεία προσφέρουν ευκαιρίες στους νεαρούς ποδοσφαιριστές από τα φυτώριά τους. Με τον ερχομό όλων αυτών των ξένων και την μη αξιοποίηση των ελληνικών φυτωρίων, το μέλλον του ελληνικού πρωταθλήματος εμφα-

νίζεται δυσοίωνα. Κι' αυτό, επειδή οι ξενόφερτοι ποδοσφαιριστές δεν μπορούν να προσαρμοστούν στον ελληνικό τρόπο παιχνιδιού και «χάνονται» μέσα στο γήπεδο. Ακόμα κι έτσι, οι Έλληνες ποδοσφαιριστές δεν τυγχάνουν των

ίδιων ευκαιριών και αναγκάζονται να ξεριτευτούν για χάρη κάποιων μικρομεσαίων ομάδων του εξωτερικού. Αυτοί οι παίκτες είναι οι ίδιοι που αποτελούν την εθνική ομάδα μας, οι οποίοι βρίσκονται λίγες φορές τον χρόνο για να δημιουργήσουν ένα δυνατό, ενιαίο σύνολο. Τις περισσότερες φορές η δημιουργία ενός ομογενοποιημένου συνόλου αποτελεί ένα μακρινό όνειρο. Αυτό γίνεται, γιατί οι διεθνείς μας προέρχονται από διαφορετικά πρωταθλήματα και είδη παιχνιδιού.

Στο σημείο που φτάσαμε απαιτείται η λήψη μέτρων για τον περιορισμό των ξένων παικτών, που επηρεάζουν άμεσα τόσο την ποιότητα του παιχνιδιού, όσο και την προσέλευση φιλάθλων.

*Νικόλαος Τζάφας
B'3 Γυμνασίου*

«Είναι αλήθεια ότι η τεχνολογία στις μέρες μας έχει βλάψει τον αθλητισμό;»

Η εξέλιξη της τεχνολογίας έχει επηρεάσει πολλούς τομείς της ζωής μας και του αθλητισμού αναπόφευκτα. Μήπως όμως από αυτή την εξέλιξη της τεχνολογίας βλάπτεται ο αθλητισμός;

Στην εποχή μας τα παιδιά, αλλά και οι μεγαλύτεροι προτιμούν να μείνουν σπίτι και να απολαμβάνουν τις ανέσεις της σύγχρονης τεχνολογίας. Τα παιδιά αντί να παίζουν έξω με τους φίλους τους και να αθλούνται, προτιμούν να παίζουν παιχνίδια στον υπολογιστή και να βλέπουν τηλεόραση. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αδιαφορία των νέων στον αθλητισμό, καθώς και επιβλαβείς συνέπειες στην υγεία τους. Η πολύωρη ενασχόληση των παιδιών με τα ηλεκτρονικά παιχνίδια τους προκαλεί πρόβλημα στα μάτια, ζαλάδες,

καθώς και άλλα προβλήματα. Σε αντίθεση με τα ηλεκτρονικά, ο αθλητισμός συντελεί στην καλή λειτουργία του οργανισμού μας, καθώς γυμνάζει το σώμα και το πνεύμα μας.

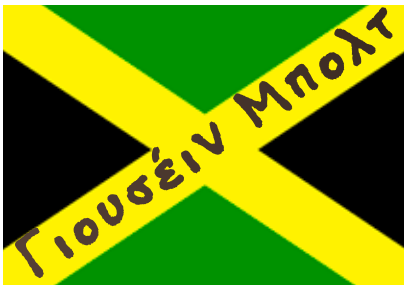
Επίσης, με τον αθλητισμό γνωρίζουμε καινούργιους φίλους, μαθαίνουμε την ομαδικότητα, την αλληλεγγύη, καθώς και άλλες αρετές. Από την αρχαιότητα οι νέοι γυμνάζονταν για να αποκτήσουν ευρωστία, αλλά και ομορφιά. Επίσης, στην αρχαιότητα, δημιουργήθηκαν κάποιοι θεσμοί, οι οποίοι συνδύαζαν τον αθλητισμό, τον πολιτισμό και την θρησκεία, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Από τα παραπάνω, καταλαβαίνουμε ότι η τεχνολογία βλάπτει τον αθλητισμό και κατ' επέκταση εμάς. Γι' αυτό, καλό θα ήταν

να δημιουργηθούν σχολικές ομάδες με ενεργή συμμετοχή των μαθητών, καθώς και σχολικές εκδηλώσεις με αφιέρωμα στον αθλητισμό.

*Σωκράτης Μεργιανός,
B2, Γυμνασίου*

Βιογραφία

Γεννήθηκε στο Τρελόουνι της Τζαμάικα, στις 21 Αυγούστου του 1986 και φοίτησε στο Γυμνάσιο Γουίλιαμ Νιμπ. Ξεκίνησε τον αθλητισμό παίζοντας κρίκετ αλλά γρήγορα στράφηκε στο στίβο. Σε ηλικία 15 ετών κέρδισε ένα χρυσό και δύο ασημένια μετάλλια στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα εφήβων του 2002 στην πατρίδα του, στο Κίνγκστον. Το όνομά του αλλά και οι επιδόσεις του έκαναν τα ΜΜΕ να του αποδώσουν τα προσωνύμια «The Lightning Bolt», («Αστροπελέκι») και «ο ταχύτερος άνθρωπος στον κόσμο.» Το 2003 κατέκτησε ένα ακόμα χρυσό μετάλλιο στα 200 μέτρα στο Παγκόσμιο Εφηβικό Πρωτάθλημα με χρόνο 20.40.

Πορεία προς την επιτυχία

Το 2004 ο αθλητής πέτυχε χρόνο 19,93 δευτέρα στα 200 μ. και έγινε ο πρώτος εφέβος που κατέρριψε το φράγμα των 20 δευτερολέπτων, με προηγούμενο ρεκόρ αυτό του Λορέντσο Ντάνιελ στους εφήβους.

Το 2007 στο εθνικό πρωτάθλημα της Τζαμάικα ο Μπολτ πέτυχε χρόνο 19,75, καταρρίπτοντας το 36ετές ρεκόρ του Ντον Κουάρι. Στην Οσάκα, ο αθλητής κατέκτησε ένα ασημένιο μετάλλιο στα 200 μέτρα στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου του 2007.

Στις 3 Μαΐου του 2008 έτρεξε τα 100μ. σε 9,76 (με άνεμο +1,8 m/s) στο Τζαμάικα Ινβιτέισιοναλ και πέτυχε τη δεύτερη ταχύτερη επίδοση στην ιστορία της διοργάνωσης, με πρώτο το συμπατριώτη του, Ασάφα Πάουελ.

Ο **Γιουσέιν Μπολτ** (Usain Bolt) είναι σπρίντερ από την Τζαμάικα. Είναι κάτοχος του παγκοσμίου ρεκόρ στο αγώνισμα των 100 μέτρων και των 200 μέτρων. Στο δεύτερο αγώνισμα κατέχει και το παγκόσμιο ρεκόρ εφήβων. Προπονητής του είναι ο Γκλεν Μιλς. Σήμερα φοιτά στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της χώρας του. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου, το 2008, έγινε ο πρώτος άνθρωπος που έτρεξε τα εκατό μέτρα σε χρόνο μικρότερο των 9,7 δευτερολέπτων. Το Νοέμβριο του 2008 ανακηρύχθηκε από την IAAF ως ο κορυφαίος αθλητής της χρονιάς εκείνης[1]. Το Δεκέμβριο του 2008 ανακηρύχθηκε επίσης από τη γαλλική εφημερίδα «Equipe» ως ο «πρωταθλητής των πρωταθλητών» για το έτος 2008.[2] Το 2009, του απονεμήθηκε το βραβείο «Laureus», για τον καλύτερο αθλητή της χρονιάς.

Τον Ιούνιο του 2009 στο Γκόλντεν Σπάικ της Οστράβα έτρεξε τα 100 μ. σε 9,77 δευτέρα. Στο πρωτάθλημα στίβου της Τζαμάικα, στις 28 Ιουνίου του 2009, και στο ίδιο αγώνισμα, πέτυχε νέο ρεκόρ για εκείνη τη χρονιά, με 9,86.

Το 2008 πέτυχε νέα παγκόσμια επίδοση στους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Πεκίνο, στις 16 Αυγούστου του 2008 με 9.69 (με άνεμο +0.0 m/s) στα 100 μέτρα. Κατέρριψε με χαρακτηριστική άνεση, το δικό του ρεκόρ των 9.72 δευτερολέπτων που είχε πετύχει στις 31 Μαΐου του 2008 στη Νέα Υόρκη.

Παγκόσμιο ρεκόρ στα 100 μ.

Το 2009 (ξανά στις 16 Αυγούστου) στο τελικό των 100 μ. στο παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου στο Βερολίνο, ο Μπολτ πέτυχε νέα παγκόσμια επίδοση με 9,58 δευτερόλεπτα, στα 100 μέτρα (με άνεμο +0.90 m/s). Σύμφωνα με μετρήσεις η μέγιστη ταχύτητα που ανέπτυξε έφτασε στα 44,72 χλμ/ώρα, ενώ η μέση ταχύτητα του ήταν 37,58 χλμ/ώρα.

Παγκόσμιο ρεκόρ στα 200 μ.

Στο μίτινγκ «Ταικλιπθέρια» του 2008, ο αθλητής πέτυχε εθνικό ρεκόρ στα 200 μ. με 19,67, που ήταν η κορυφαία επίδοση στον κόσμο. Το ρεκόρ αυτό καταρρίφθηκε από τον ίδιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Πεκίνο στις 20 Αυγούστου του 2008, με χρόνο 19,30 δευτέρα (ρεκόρ Ολυμπιακών Αγώνων), βελτιώνοντας -μετά από 12 χρόνια- το παγκόσμιο ρεκόρ του Μάικλ Τζόνσον κατά 0,02 δευτέρα. Στις 20 Αυγούστου του 2009 πέτυχε στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του Βερολίνου νέο ρεκόρ, με 19,19.

Τρίτο παγκόσμιο ρεκόρ

Στις 22 Αυγούστου του 2008 ο Μπολτ κατέκτησε και τρίτο χρυσό μετάλλιο με την εθνική ομάδα της χώρας του στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου με χρόνο 37,10 (παγκόσμιο ρεκόρ) στη σκυταλοδρομία 4Χ100μ.

Ηρακλής Γιώτης
Β' 1 Γυμνασίου

Μια τραγωδία – σημείο αντιλογίας Εθνικό Θέατρο – «Άλκηστις» του Ευριπίδη

-Υπηρέτρια: Και ζωντανή να την πει και πεθαμένη σωστά είναι και τα δύο.

- Χορός: Πώς γίνεται να ζεις, αν πεθαμένη είσαι;

Η «Άλκηστις» αποτελεί το αρχαιότερο διασωθέν έργο του Ευριπίδη (438 π.Χ.) και είναι αυτό για το οποίο υπάρχουν αντικρουόμενες απόψεις μεταξύ των μελετητών. Κατά το Νίκο Χουρμουζιάδη (Θεατρικά τετράδια. Τεύχος 24, Ιούλιος '92 «από οποιοδήποτε σκοπό και με οποιαδήποτε πρόθεση και αν προσεγγίσεις την Άλκηστι του Ευριπίδη, γρήγορα συνειδητοποιείς ότι υποβάλλεσαι σε διαδικασία σχοινοβασίας {...} Γιατί στην Άλκηστι ανακαλύπτουμε δραματουργικές και σκηνικές επιλογές, που δεν τις συναντούμε σε ανάλογα συμφραζόμενα έργα του ποιητή.»

Είναι γεγονός ότι το συγκεκριμένο έργο συνδυάζει στοιχεία και από τα τρία είδη της δραματικής ποίησης. Και πραγματικά όταν θέλουμε να προχωρήσουμε στην ανάλυσή του, αναπόφευκτα τίθεται το ερώτημα: Αποτελεί κωμωδία τη στιγμή, που ο μόνος κωμικός ήρωας είναι ο Ηρακλής; Στοιχειοθετείται τραγωδία με την παρουσία λυρικών και τραγελαφικών στοιχείων; Μπορεί ακόμη να χαρακτηριστεί σατυρικό δράμα, την ώρα που ο Χορός δεν συγκροτείται από Σάτυρους, αλλά από ομάδα θυμσοφικών γερόντων; Οι απαντήσεις στα συγκεκριμένα ερωτήματα εί-

ναι από δύσκολες έως παρακινδυνευμένες, καθώς το έργο δεν συνδυάζει στοιχεία που θα επέτρεπαν την αποδοχή οποιασδήποτε από τις προαναφερθείσες εκδοχές.

Ως προς την υπόθεση, η τραγωδία χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερη πλοκή. Ο Άδμητος, βασιλιάς των Φερών, καταδικάστηκε από τις μοίρες να πεθάνει νέος. Ωστόσο, εξασφαλίζει το δικαίωμα από τον Απόλλωνα να παραμείνει στη ζωή, μόνο αν προσφερόταν κάποιος άλλος να θυσιάσει τη ζωή του για χάρη του. Η μόνη που προθυμοποιείται είναι η σύζυγός του Άλκηστι, ενώ ακόμα και οι γέροντες γονείς του αρνήθηκαν να θυσιαστούν για να τον σώσουν, παρά την γηραιά τους ηλικία. Στο τέλος ο Ηρακλής επαναφέρει στη ζωή την Άλκηστι, της οποίας η ταυτότητα ανακαλύπτεται αργότερα, μετά από ένα παιχνίδι τραγικής ειρωνείας ανάμεσα σ' αυτήν και τον Άδμητο.

Η παρουσίαση του συγκεκριμένου δράματος από το Εθνικό Θέατρο αποτέλεσε μία από τις πλέον ενδιαφέρουσες παραστάσεις του Φεστιβάλ Αθηνών και ένα από τα σημαντικότερα καλλιτεχνικά δρώμενα του φετινού θεατρικού καλοκαιριού.

Η σκηνοθετική προσέγγιση του Θωμά Μοσχόπουλου υπήρξε πολύ ενδιαφέρουσα, αν και λίγο πειραματική και νεωτερική. ο σκηνοθέτης προσέγγισε την παράσταση με έναν ιδιαίτερο τρόπο. Βασίστηκε δηλαδή στην πιο ελεύθερη απόδοση του κειμένου και όχι σε μια αυστηρή μετάφραση. Εξάλλου, κάτι το εντελώς πρωτοποριακό και αξιοσημείωτο

ήταν η εμφάνιση των ηθοποιών με τη μορφή ολόγλυφων, ανάγλυφων και εικόνων από μελανόμορφα και ερυθρόμορφα αγγεία της αρχαίας εποχής. Τόσο οι κινήσεις, όσο και η παρουσίαση των υποκριτών αποτελούσαν μια πραγματική αναβίωση της αρχαίας ελληνικής τέχνης.

Παράλληλα, η απόδοση των ρόλων ήταν αρκετά επιτυχής. Συγκεκριμένα, ο Χρήστος Λούλης υποκρίθηκε τον Άδμητο με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, συνδυάζοντας ειρωνεία και τραγικότητα, ενώ ενδιαφέρουσα υπήρξε και η ερμηνεία της Μαρίας Σκουλά ως Άλκηστις, με έντονα στοιχεία γλυπτικής απεικόνισης στην εμφάνιση και την κίνηση της ηθοποιού. Ακόμη και το νεωτερίζον στοιχείο του χορού με σύγχρονα πένθημα ρούχα (κουστούμια για τους άνδρες, ταγιέρ για τις γυναίκες) αποτέλεσε ένα σκηνοθετικό εύρημα που βοήθησε στην αναγωγή των ιδεών του έργου στη σημερινή εποχή, αλλά και στην προσπάθεια σύνδεσης του αρχαίου ελληνικού δράματος με τη σύγχρονη καλλιτεχνική έκφραση. Το μόνο αινιγματικό σημείο υπήρξε η επιλογή από το σκηνοθέτη μιας κοϊκής τερακότας ως σκηνικού, το οποίο κατά τη γνώμη μου δεν προσέφερε κάτι σημαντικό στην όλη σκηνογραφία. Αν και υπήρχαν λοιπόν κάποια αμφιλεγόμενα σημεία της παράστασης, το αποτέλεσμα ήταν επιτυχές.

*Κριτική του Πέτρου –Ορέστη Κατσούλα
Α' Λυκείου*

Χορός, μια πόρτα στην καρδιά

Με αυτή τη φράση αρχίζει ένα υπέροχο, πολύ περιγραφικό μυθιστόρημα που είχα διαβάσει ένα καλοκαίρι ... Κάποιοι λένε ότι χορός είναι απλά ένας τρόπος να κινείς το σώμα σου. Κάποιοι λένε ότι η ζωή είναι ένα τίποτα χωρίς κίνηση ... Πράγματι. Αφού, αν δεν μπορούσαμε να κινηθούμε, θα πεθαίναμε. Γι' αυτό ο χορός είναι ένας τρόπος ζωής. Ένας τρόπος ν' ανακαλύπτεις την καλύτερη εκδοχή του εαυτού σου. Χορεύοντας, γνωρίζεις τον κόσμο. Προσπαθείς για το καλύτερο. Μαθαίνεις να ζεις με το «σήμερα», με το «τώρα». Να μην απελίζεσαι για το τι θα συμβεί την επόμενη στιγμή. Γιατί ο χορός δημιουργήθηκε για να δεσμεύει, αλλά για να ελευθερώνει. Χορεύοντας, αναγκάζεσαι να ξεφύγεις από τα όριά σου. Να ξεπεράσεις τον εαυτό σου για ν' αγ-

γίζεις τον ουρανό. Γι' αυτό θα έπρεπε να χορεύεις. Γιατί μπορείς ν' αλλάξεις την πραγματικότητα κυνηγώντας τα όνειρά σου. Χόρευε, γιατί ο χορός δεν σε υποδουλώνει. Σου βγάζει τη καλύτερη πλευρά της ψυχής. Γιατί προτιμάς να καπνίζεις, να παίρνεις ναρκωτικά, να λες συνέχεια ψέματα στους γονείς σου για το πού βρίσκεσαι και να πληγώνεις τους αληθινούς σου φίλους; Κάνε κάτι για να γίνεις πραγματικά σπουδαίος, ... γιατί η δική μας πινελιά είναι το μόνο που έχει σημασία. Γίνε ο χορός. Και τότε ας πεθάνεις. Αλλά θα έχεις κάνει κάτι πραγματικά καλό. Κάτι που θα σε κάνει να χαμογελάς, όπου κι αν βρίσκεσαι...!

Κατερίνα Μαρκοπούλου
Α' 2 Λυκείου

Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα...

Στη Γαλλία, στα μέσα του 18ου αιώνα, όταν η βασιλική αυλή καθώς και οι καλλιτέχνες υιοθέτησαν τις αυστηρές γραμμές του νεοκλασικού στυλ, εγκαταλείποντας τις καμπύλες και τις υπερβολές και η Αρχαία Ελλάδα έγινε μόδα στη διακόσμηση, την αρχιτεκτονική και τη τέχνη, μας μεταφέρει η έκθεση «Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα» που εγκαινιάστηκε στην Εθνική Πινακοθήκη στις 28/09.

Ο χρόνος γυρίζει πίσω στην εποχή του Διαφωτισμού. Η γαλλική αυλή μετακομίζει στην Αθήνα. Και το Λούβρο (που είναι διοργανωτής της έκθεσης) μαζί με άλλα γαλλικά, αλλά και πορτογαλικά μουσεία στέλνουν τα αριστουργήματά τους για την έκθεση. Ενδιαφέρον έχει επίσης, η προσπάθεια αναβίωσης του κλίματος εκείνης της εποχής και της ανάδειξης στοιχείων που μπορεί να επηρεάζουν την υιοθέτηση αυτού του

νέου στυλ, που διαφαίνεται σε κάθε πτυχή της ζωής, από την αρχιτεκτονική μέχρι και τις κομμώσεις.

Οι ανασκαφές στην Πομπηία και το Ηράκλειο έφεραν στο φως την καθημερινή ζωή της αρχαιότητας, που είχε διατηρηθεί άθικτη κάτω από τη λάβα του Βεζούβιου. Συλλέκτες και γνώστες της αρχαιότητας συγκέντρωσαν πολύτιμα έργα τέχνης, ώστε οι συλλογές αυτές να αποτελέσουν κεντρικά σημεία θησαυρών που θαυμάζουμε στα μεγάλα πανευρωπαϊκά μουσεία.

Η έκθεση αυτή, που έχει ήδη παρουσιαστεί στη Λισαβόνα και τη Μαδρίτη, θα βρίσκεται στη χώρα μας μέχρι τις 11 Ιανουαρίου 2010.

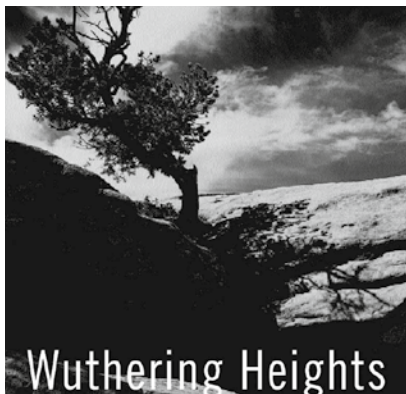
Καρακατσάνη Ηδύλη
Α' 1 Λυκείου

Επιστροφή στα παλιά!

Η οικονομική κρίση δεν άργησε να χτυπήσει και την πόρτα του κινηματογράφου. Έτσι, οι παραγωγοί αποφάσισαν να αφήσουν στην άκρη πολυδάπανες και φαντασμαγορικές ταινίες για αργότερα. Αντί λοιπόν για τις ταινίες δράσης με τα υπέροχα εφέ, την θέση τους πήραν παλιές και δοκιμασμένες συνταγές, σενάρια και ταινίες βασισμένες στην κλασική λογοτεχνία.

Ανεμοδαρμένα ύψη

Το αριστούργημα της Emily Brontë πρόκειται να εμφανιστεί οσονούπω και σε ταινία. Το σενάριο μιλάει για τον παράφορο έρωτα δύο «μαυρισμένων» ψυχών, του Heathcliff και της Cathrin Ernsο. Το καστ αποτελείται από νέους ηθοποιούς και είναι αγγλικής παραγωγής.

Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων

Άλλο ένα αριστούργημα του Tim Burton. Ο πολυτάλαντος καλλιτέχνης μετά από τις κλασικές πλέον ταινίες του Charlie and the Chocolate Factory και Sweeney Todd, αποφάσισε να ανανεώσει την συνεργασία του με τον Johnny Depp και την Disney και να ασχοληθεί αυτή τη φορά με ένα παραμύθι. Κάνοντας τους ηθοποιούς του αγνώριστους και αυτή τη φορά γεμίζοντας το τοπίο με ανοικτά χρώματα, και την δυνατότητα να το απολαύσουμε σε 3D, είναι σίγουρο ότι και αυτή η ταινία θα αγαπηθεί από μικρούς και μεγάλους.

Η Πριγκίπισσα και ο Βάτραχος

Η Disney, ύστερα από μερικά χρόνια αποχής της από τα κλασικά παραμύθια, επιστρέφει με ένα αγαπημένο. Παρά ταύτα, η ταινία θα αποτελέσει πρωτοπορία, καθώς στο ρόλο της Πριγκίπισσας θα υπάρχει μια μαύρη Βασιλοπούλα. Η Disney, ύστερα από σχεδόν 70 χρόνια ρατσισμού, αποφάσισε να μπει στον 21ο αιώνα. Η συνέχεια επί της οθόνης...

Θωμαή Λογγάκη
Α'2 Λυκείου

Παλιό αλλά... διαχρονικό

Dust in the wind -Kansas

I closed my eyes

Only for a moment and the moment's gone

All my dreams

Passed before my eyes to curiosity

Dust in the wind

All we are is dust in the wind

Same old song

Just a drop of water in an endless sea

Dust in the wind

All we are is dust in the wind

Don't hang on

Nothing lasts forever but the Earth and Sky

It slips away...

Dust in the wind

All we are is dust in the wind

Ένα από τα πιο διαχρονικά τραγούδια ίσως όλων των εποχών, γεγονός το οποίο φανερώνεται από το ότι ξεκινώντας από τη δεκαετία του '60 και φτάνοντας στο σήμερα, άνθρωποι όλων των ηλικιών βρίσκουν ένα κομμάτι τους μέσα σ' αυτούς τους στίχους. Ανακαλύπτοντας την παραδοχή που αφορά το πόσο ασήμαντος είναι ο άνθρωπος συγκρινόμενος με την απεραντοσύνη του σύμπαντος. Σε ένα ταξίδι ανάμεσα στους στίχους και τα χρώματα της μουσικής συνειδητοποιεί κανείς πως με ένα κλείσιμο των ματιών όλα τα όνειρά του περνούν από μπροστά του. Το ίδιο παλιό τραγούδι είναι μια σταγόνα στον ατελείωτο ωκεανό. Τέλος, είναι από το σημαντικότερα είναι η παραδοχή πως

όλα ξεγλιστρούν και πως τίποτα δεν διαρκεί για πάντα παρά μόνο ο Ουρανός και η Γη.

Μαρία Λεσιώτη
Γ'2 Γυμνασίου

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Μουσική... η τέχνη του αρμονικού συνδυασμού των ήχων. Γεννήθηκε από την ανάγκη του ανθρώπου να εκφράσει με άμεσο, προσωπικό και πρωτότυπο τρόπο τα συναισθήματά του, καθώς και από τη διάθεσή του να αναπαράγει με δικά του μέσα τους ήχους που χαρίζει η ίδια η φύση. Με την ευχαρίστηση και τη γοητεία του σκορπά στην ανθρώπινη ψυχή, με τα ωραία και υψηλά αισθήματα που γεννάει, με τον ενθουσιασμό και τη χαρά που δημιουργεί, αποτελεί μία από τις πιο αγαπημένες τέχνες του ανθρώπου. Στη χαρά και στη λύπη του, όταν ξεκουράζεται και όταν εργάζεται, θυμάται τη μουσική. Συχνά νιώθει να παίρνει δύναμη, καθώς ψιθυρίζει μια μικρή μελωδία...

Η μουσική είναι παρουσία, την ακούμε. Καταλαμβάνει ένα χώρο, το χώρο, όπου παράγεται και στον οποίο διαχέεται. Δομείται με βάση έναν ενδογενή χρόνο, μέσα από τη φόρμα και τον ρυθμό και αρθρώνεται στον υποκειμενικό χρόνο της ερμηνείας της.

Η μουσική είναι αντικείμενο. Παρουσιάζεται μέσα από ένα καθορισμένο φυσικό συμβάν, τη διασπορά των ηχητικών κυμάτων στον αέρα. Κανονικά δεν θα έπρεπε να υπάρχει μυστήριο. Κι όμως, φαίνεται να ξεφεύγει από την

αντίληψή μας. Την αισθανόμαστε, μπορούμε να μιλήσουμε γι' αυτή, να επινοήσουμε θεωρίες και ταξινομήσεις, μα παραμένει αιθέρια, διάφανη, άπιστη... η μουσική είναι απουσία: που βρίσκεται; Στην παρτιτούρα; Στην ερμηνεία; Μια μελωδία είναι κατανοητή, παράγεται από συγκεκριμένα μουσικά όργανα, ακολουθώντας μια συγκεκριμένη παρτιτούρα.

Όμως τι μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα γι' αυτή; Είναι αδύνατο να δώσουμε έναν ορισμό στη μουσική. Είναι αριθμός ή χίμαιρα; Ένα πράγμα είναι σίγουρο: δεν μας αφήνει αδιάφορους! Την αντιμετωπίζουμε σαν νοητική εμπειρία, που όμως βιάζεται να υπερνικηθεί. Επειδή το νοητικό στοιχείο ωθεί να τη χρωματίσουμε με εικόνες, να τη φορτώσουμε με ιστορίες, να την εξηγήσουμε «μεταφράζοντας» τη σε κάτι άλλο, την προσωποποιούμε, της δίνουμε ψυχή: είναι κραυγή, γέλιο, θρήνος, ψίθυρος...

Όσα πράγματα αναρωτηθούμε για τη μουσική, τα ερωτήματα θα παραμείνουν αναπάντητα και μυστηριώδη. Και είναι ωραίο το μυστήριο... άλλωστε, εάν επεξηγήσουμε τη μουσική, θα πάψει ν' αποτελεί τρόπο ξεγνοιασιάς και δημιουργίας και θα μετατραπεί σε αντικείμενο ανίας, ακριβώς γιατί θα παύει πια να αποτελεί μυστήριο... οπότε απλά ας δεχθούμε τη μουσική έτσι όπως είναι, σαν ένα ανεξήγητο όνειρο, και εκείνη θα συνεχίσει να μας πλουτίζει με τις ποικιλότητες, μαγευτικές μελωδίες της...

Κριτσιώτη
Γλυκερία
Α'1 Λυκείου

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η σκηνή είναι γνωστή στους περισσότερους Έλληνες: Ένας πολίτης, με ύφος απόγνωσης περιμένει στο γκισέ μιας δημόσιας υπηρεσίας. Απέναντί του έχει έναν υπάλληλο ή καλύτερα ένα «κατεβασμένο» και «σκουντούφλο» πρόσωπο υπαλλήλου και ένα χέρι, που του δείχνει προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση μιας αίθουσας, στην οποία υπάρχουν και άλλοι γκισέδες, με άλλα τέτοια βαρειστημένα και σκουντούφλοκα πρόσωπα, καθισμένα πίσω τους.

Οι λέξεις που ανταλλάσσονται μεταξύ των πρωταγωνιστών είναι συγκεκριμένες, τυπικές, σχεδόν κλισέ:

- Τι θα θέλατε κύριε;
- Ένα πιστοποιητικό.
- Υποβάλατε αίτηση;
- Βεβαίως, πριν μία εβδομάδα, ορίστε και ο αριθμός πρωτοκόλλου.
- Περάστε στο γκισέ Νο 3

Στον γκισέ διαπιστώνεις ότι ο υπάλληλος δεν είναι αρμόδιος, οπότε πρέπει να πας στο γκισέ Νο 5 και μετά στο γκισέ Νο 6 και μετά πάλι στο Νο 3, όπου θα μάθεις ότι η αίτησή σου δεν έχει προχωρήσει, γιατί λείπουν άλλα 5 - 10 πιστοποιητικά ή έγγραφα, που πρέπει να προσκομίσεις.

Αλλά και όταν τα προσκομίσεις, θα διαπιστώσεις ότι η υπόθεση έχει κολλήσει στα γρανάζια της γραφειοκρατίας του Ελληνικού Δημοσίου, κάπου... μεταξύ γραφείου υπαλλήλου ή σε κάποιο Τμηματάρχη, γραφείου υπαλλήλου ή σε κάποιο γραφείο... τέλος πάντων αυτής της δύσκαμπτης ιεραρχίας.

Μια ανάλογη εικόνα θα έχεις να σου διηγηθεί οποιοσδήποτε γνωστός, φίλος ή συγγενής έχει πέσει θύμα αυτού του «τέρατος», που απλώνει τα πλοκάμια του σε οποιαδήποτε επαφή μας ως πολιτών με τον κρατικό μηχανισμό.

«Γραφειοκρατία»: Όρος με αρνητικό περιεχόμενο, συναισθηματικά φορτισμένος από την αναγκαστική χιλιάδων πολιτών, που απλώνει καθημερινή βάση στα γρανάζια του. Κι όμως, η Γραφειοκρατία δεν είναι Ελληνικό εφεύρεση ούτε είχε εξ' αρχής αυτό το αρνητικό περιεχόμενο.

Αντιθέτως, αποτελεί ένα θεωρητικό μοντέλο οργάνωσης μιας συγκεκριμένης μονάδας -στην προκειμένη περίπτωση της Δημόσιας Διοίκησης - με βάση ένα σύστημα πυραμιδωτής ιεραρχίας, με ευρύτερη βάση και μονοπρόσωπη κορυφή. Εμπνευστής αυτού του θεωρητικού μοντέλου ήταν ο μεγάλος Γερμανός Κοινωνιολόγος, πατέρας της επιστήμης της Κοινωνιολογίας Max Weber. Ο Weber εμπνεύσθηκε ένα μοντέλο με ευρύτερο αριθμό ατόμων στη βάση, οι οποίοι θα λαμβάνουν εντολές από τους προϊστάμενους τους οι οποίοι με την σειρά τους θα λαμβάνουν εντολές από τους δικούς τους προϊστάμενους, ως την κορυφή της πυραμίδας, τον επικεφαλής του συστήματος.

Το μοντέλο αυτό εφαρμόσθηκε στην Δημόσια Διοίκηση, το στρατό, την οργάνωση των επιχειρήσεων σε πολλές χώρες και απέδωσε καρπούς.

Η σημερινή αρνητική εικόνα που συμβαίνει στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση, δεν οφείλεται βέβαια στον κακό σχεδιασμό του μοντέλου αυτού. Τα αίτια της ελληνικής «Γραφειοκρατίας» πρέπει να αναζητηθούν στην κακή εφαρμογή του στην ελληνική πραγματικότητα, στην έλλειψη οργανωτικών δομών της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης και στην απουσία γενικευμένης χρήσης της τεχνολογίας.

Πάνω απ' όλα όμως, η ελληνική «Γραφειοκρατία», που μας ταλαιπωρεί πολύ συχνά στην καθημερινή μας ζωή οφείλεται πολύ συχνά στην Νεοελληνική, που ευνοεί το βόλεμα, το ρουσφέτι, την αδράνεια και την έλλειψη ενδιαφερόντων και κινήτρων.

Κάποιοι από εμάς, μπορεί να βρεθούμε στη θέση των υπαλλήλων και πολλοί περισσότεροι στη θέση των συναλλασσομένων πολιτών. Έχουμε χρέος από όποια θέση είμαστε, να πολεμήσουμε «το τέρας της Γραφειοκρατίας», γιατί οφείλουμε και πρέπει να είμαστε υπεύθυνοι και ενεργοί πολίτες.

Κατσούλας Πέτρος - Ορέστης
Α'1 Λυκείου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ «Η ΘΕΟΜΗΤΣΩΡ»